TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

SİMSİYAH GECENİN KOYNUNDAYIM…

Yazan: **Hasan Öztürk** - 13 Şubat 2011

Hiç kimseye uğramadan 2 gün öncesinden köyüme gitmek için yola koyuluyorum. Ne yazık ki, Ahmet Günaydın'a yakalanmıştım.. ..

"Yazı" diyor, "yolda" diyorum. Bu arada özellikle Fuat Uçaş'a yakalanmak istemiyordum. Geçenlerde yolumu kesip, yazdığım yazılardan dolayı verdi veriştirdi bana… " Sen beni öldüreceksin arkadaş" diyor gözleri dolu dolu eski güzel günleri yad ediyordu.

Bizim Adnan Yıldırım bile özlemiş olacak ki, İstanbul'dan bas bas bağırıyor. "Nerde kaldın diye"….. Anlaşılıyor ki, bu tür yazılar biz yaştakileri bir başka etkiliyor olsa gerek…

Ben de öyle bir yazı yazayım ki, bizim Tevfik Öztürk'ün Facebookta ki garuşuk resimleri gibi olsun istiyorum….. Yani her telden her dilden tarzında bir yazı…..

Bu sefer Cesarettin Tuzla ile Naci Konyar ağabeyimi bile bile es geçtim. Malûm hava durumları yollar kapanmadan kapağı atmalıydım görev yaptığım köyüme….

Faravga yokuşunda tarlada çalışan mahallemin muhtarı Kadir Gündüz yokuş yukarı giderken beni görmüş ve hemen telefona sarılarak: "Hayırsız kar yağacak diye erkenden kaçıyorsun " deyince "Haklısın muhtarım aynen öyle" diyorum…

Karlık yol ayrımında, soğuktan buz tutup hayatını kaybeden yetim Vahit Kayım geliyor birden gözümün önüne….

Havalar düzeldiğinde ilk işim; İdris Sayar'ı da alıp bu çilekeş insanın mezarını ziyaret etmek olacak.. İdris; sanırım hayır demez bu düşünceme..Çünkü o da çok severdi garip Vahit'i…

Nihayet Yeşiltepe sırtlarındayım. Rüzgâr yine deli deli esmekte. Bagajdan erzakları indirmek için açtığımda, rüzgarın etkisiyle kapı kafamı yarıyor. Kanlar

başımdan aşağıya şarıl şarıl akmakta.. Daha gelir gelmez kafayı gözü yardım.. Hayırlısı inşallah…

Çocukken mahalle kavgasında Hayati Ulukaya'nın kocaman bir taşla kafamı yarması geliyor birden gözümün önüne….

Fedakâr dostum; Beni her daim arayıp, okulun ihtiyacı olup olmadığını sorar, tıpkı İstanbul'daki müdürüm Adnan Yıldırım gibi….

Kimse alınmasın gücenmesin arkadaş; bizim zamanın çocukluk arkadaşları her daim birbiriyle irtibat halindedir..Birbirlerinden şimdi bile kopmuş değiller….

Bu arada kanı durdurup, sobamı yakıyorum. Tek kişi için de kalorifer yanmaz elbetteki…

Akşam kapı çalınıyor. Komşu çorba getirmiş. Çimciaşı çorbası bilen bilir. Zülfiye ablamın kulakları çınlasın.. Bir de elbette ki Kırıkkale'deki Kenan Akça hocamın….

Mahallece çok severiz bu çorbayı, bir de helle çorbası ile kıdemli gara çorbayı….

Rüzgâr halâ ıslık çalıp durmakta, nihayet yapacağını yaptı. Teller ve direkleri yerle bir edince elektirikler de gitti..

İşte şimdi simsiyah gecenin koynunda kendimle başbaşa kalmıştım…..

Çaresiz erkenden yatıyor ve erkenden de kalkıyordum.. Pazar olması önemli değil, ben zaten erkenci biriyim.. Hava buz gibi. Kar atıştırmakta ve karşı dağlardan kalkan sis üzerime üzerime gelmekte…..

Telefonumun şarzı da bitmek üzere.. Reklamdaki öğretmen gibi sobamı yakıyorum. Bir fark var. Ben anama telefon etmeden sobayı yakmasını becerebiliyorum.

Ne de olsa köydeyken ocak başında ömür tüketirken, yıllar sonra şehre inince de garibanın kaloriferi kuzine sobasıyla tanışmıştık….

O soba başlarında anlatılan mesevü ve bilmeceler şimdilerde anılarda kaldı artık…..

Yine de şu anki durumdan şikayetci değilim. Seviyorum ben bu doğal hayatı.. Yemeğim, ekmeğim, çay suyum herşey sobanın üzerinde. Sadece gaz lambam bacabaşında….Terekte ise doğal yiyeceklerden oluşan nevalem. Buzdolabımı ? Gerek yok ki…Ortalık buz kesiyor zaten…

Naci Ağabey ile Fesih Aktaş'ın yazdıklarıma kahkaha attıklarını duyar gibiyim…

Doğal hayatı ve geçmişin bizde bıraktıkları izleri ne çokta özlemişiz….

Hiç birşeyin keyfimi bozmasına şimdi katlanacak durumda değilim…..

.

Afrika ve Ortadoğu'daki halk ayaklanmaları, Ekonomik büyümeden nasiplenmemek, Hes'lerin doğayı mahvetmeleri, ne idüğü belirsiz ithal etler, NBŞ (nişasta bazlı şeker), mısır şurubu ve GDO'lu ürünlerlerle insanımızı zehirleyen yabancı ve onların yerli işbirlikçileri şirketlerin inadına da olsa, kendimce keyifli bildiğim bu doğal ortamın bozulmasına asla müsade etmeyeceğim.

Köye geldiğimde, bu tür kaotik ortamlara bir çızık atıyor ve doğal hayatın güzellik ve bir o kadar da ilginçlikleriyle kendimle başbaşa kalmayı tercih ediyordum…

Bu yazıyı yazarken, elektiriklerle birlikte bir de mesaj geldi. Mesaj bizim Haluk'tan..

Mesajla birlikte allak bullak oluyorum.. Gurbetci kardeşim Selami İmrol'un annesi vefat etmiş….

Selver Halamın çok ekmeğini yedik, suyunu içmiştik.. Mekânın Cennet olsun Halacığım….

Bu acı haber üzerine daha fazla yazacak gücüm kalmamıştı. .. Bu esnada gözlerimden akan damlacıkların kağıdımı ıslatmasına bile aldırmayarak yazıma son veriyordum….

SAĞLICAKLA KALIN DOSTLAR…….

Yorum Ekle

Hasan Öztürk

X